

Can Cuyàs

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de Can Cuiàs
Emplaçament Vessant del Puig d'Olorda

Coordenades:

Latitud: 41.39524
Longitud: 2.04445
UTM Est (X): 420118
UTM Nord (Y): 4583074

Classificació

Número de fitxa 08211 - 73
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII
Any -
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La masia està totalment restaurada i adaptada a la seva nova funcionalitat per dintre i per la seva banda nord. Per contra, els propietaris del Golf que hi té seu no han restaurat encara la façana sud, que no es veu per no haver obert aquest espai al públic.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari 36137
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: RUSTEGA ID: 757

Descripció

Casa pairal avui dia formada per diversos cossos de recent construcció annexats al cos principal de la masia antiga. Aquesta és de planta rectangular (gairebé quadrada), amb planta baixa i pis i coberta a dues aigües asimètriques i poc realçades. A la façana principal hi ha una porta en arc de mig punt aadovellada flanquejada per dues petites finestres quadrangulars. . Al pis de dalt hi ha finestres rectangulars amb l'ampit realçat. La que es troba just damunt la porta permet veure al seu llinda una inscripció que resa "Ramon Cuiàs, 1647". Can Cuiàs és de les poques masies de Sant Feliu que presenta al seu voltant un recinte tancat amb paret d'obra, molt deteriorat i de diferents refaccions, però que conserva la porta d'entrada al conjunt. Es tracta d'un arc lleugerament rebaixat obert al parament de la muralla, avui dia amb tanca de reixa i culminat per una petita teulada a dues aigües a mode de cornisa de protecció. Com a curiositat, comentar que a l'interior del recinte hi ha un pou que encara conserva, molt rovellada, el sistema de bombeig de l'aigua amb palanca. Crida també l'atenció la desigual restauració duta a terme per l'empresa de golf que hi té seu, ja que s'han restaurat totes les parts de la casa que estan a l'abast del públic, mentre que no s'han tocat aquelles que són d'accés restringit. És per això que la façana lateral que es veu des de la zona d'aparcaments i de la qual arrenca, fent angle la façana principal, està restaurada, mentre que aquesta última encara no s'ha tocat. L'interior s'ha adaptat totalment a la nova funcionalitat de la masia, tot i que s'han respectat algunes estructures (llindes i arcades) que donen encant a l'espai.

Observacions:

La masia rep indistintament els noms de Can Cuiàs i de Can Cuyàs, aquest últim, segurament, com a resultat de la "castellanització" del nom. L'any 1999 es va inaugurar un camp de golf a les terres de la propietat.

Història

La única dada que actualment posseïm dels orígens de la masia de Can Cuiàs provenen de la inscripció que hi ha a la llinda d'una de les finestres del pis superior, que indicaria que la construcció d'aquest cos és, com a molt tard, del 1647. Per les moltes dependències destinades als animals es pot inferir la importància que les activitats ramaderes van tenir per a la vida d'aquesta masia. Diverses fonts diuen que la família posseeix documents antics, però no ens ha estat possible accedir-hi. Als anys 90 del segle passat la masia és ocupada en règim de lloguer per una empresa que hi instal·la una escola de golf prèvia restauració del conjunt, que estava molt fet malbé. La masia és un tipus de construcció típica a la Catalunya rural, i són edificacions aïllades i lligades a l'explotació agrària o ramadera de tipus familiar.

Els materials utilitzats per a la seva construcció varien, sobretot segons la ubicació, però també en funció de l'època històrica en què es construeixen. Durant l'edat mitjana, les pedres s'unien amb fang, material que es va substituir més endavant per la calç i el ciment. El gruix de les parets acostuma a ser considerable, de trenta o cinquanta centímetres, i el primer metre i mig d'alçada sol ser sempre de pedra.

Quant les característiques arquitectòniques, la façana principal tendeix a orientar-se cap al sud, i sovint es guarneix amb un rellotge de sol. Les masies construïdes amb anterioritat al segle XVI presenten la porta principal aadovellada, i les posteriors són fetes amb llinda. La planta s'acostuma a cobrir amb un entramat de bigues col·locades de forma perpendicular a la façana, cobertes amb teula o bé amb rajoles.

Majoritàriament, el teulat és a dues aigües, en la majoria dels casos perpendiculars a la façana, i sobresurt dels murs per tal de protegir-los de la pluja.

Típicament tenien dos pisos, i la seva distribució interior era variable segons les necessitats de la família que l'ocupava. La més usual reservava el primer pis per les feines pròpies del camp i el segon per ubicar-hi la vivenda. Si la masia disposava d'un tercer pis, s'hi destinava el graner. Els animals podien estar al primer pis o bé tenir un estable independent.

Les masies que formen part del teixit de Sant Feliu es poden dividir en tres grups: les que han estat incorporades al teixit urbà, les situades al vessant del puig d'Olorda i les que s'estenen al voltant de la riera de la Salut.

Bibliografia

- AMADES I GELATS, Joan. Excursió llegendària pel pla de Barcelona. Barcelona: edicions el Mèdol, 2001. 60 p.
- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Fons de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. Llorenç Sans. Cases pairals.
- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Sant Feliu de Llobregat. Àrees naturals.
- CABÚS, Albert; CALDÉS, Lina; MARTÍN, Pilar; MORALES, M. Luz; TORRES, Cèlia. Patrimoni del Baix Llobregat. Sant Feliu de Llobregat: Centre de Recursos Pedagògics del Baix Llobregat, 1994. P. 74-78.
- DE CAMPS I ARBOIX, Joaquim; CATALÀ I ROCA, Francesc. Les cases pairals catalanes. Vitoria: Edicions Destino, 1965. 366 p.
- DESCOBRIR CATALUNYA. "Collserola. El secret més ben guardat". Descobrir Catalunya. Núm. 41. (Barcelona, març 2001. P. 56-103.
- ESTEVES, Albert (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP), 1997. 47 p.
- FERNÁNDEZ, Jesús; GIL, Juan Luís; MORENO, Rosa; PRATS, Anna (equip L'aladern). "Estudi de Collserola. Parts 1, 2, 3, 4 i 5". Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1985. 551 p.
- GUÍAS CATALONIA. Guía Oficial de San Feliu de Llobregat y su partido. Barcelona: guías Catalonia, 1927. P. 5-33.
- PATRONAT METROPOLITÀ DEL PARC DE COLLEROLA. Llibre Guia Parc de Collserola. Barcelona: Patronat Metropolità del Parc de Collserola, 1995. 251 p.
- RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.
- SANS I FÀBREGAS, Llorenç; GRAS, Mercè. Els carrers de Sant Feliu. Sant Feliu de Llobregat: Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1989. P. 87-89.
- SODUPE I ROURE, Miquel (dir.). Parc de Collserola. Pla especial d'ordenació i de protecció del medi natural. Realitzacions 1983-1989. Barcelona: Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (Mancomunitat de municipis) i Patronat Metropolità del Parc de Collserola. 1990. 163 p.

